

การจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

Management to Increase the Efficiency of Private Vocational Colleges

ชนิตา เอี่ยมสอาด

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

โทร. 094-542-1557, E-mail: aemmany1980@gmail.com

Chanita Aemsa-ad

Bangkok Suvarnabhumi University

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในระดับสายอาชีพมีการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถแข่งขันได้ และมีการส่งเสริมบุคลากรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้มีความชำนาญ มีความเชี่ยวชาญ และมีจำนวนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน การดูแลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งด้านการบริหารจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี สังคม และการแข่งขัน เพื่อให้การจัดการที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนในสายอาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้มากขึ้น ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มที่ลดลง และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือและกระบวนการจัดการที่ดี การได้รับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อการดำรงอยู่ และความก้าวหน้าของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ การจัดการองค์การ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

Abstract

The objective of this article was to study the optimization management of private vocational colleges. According to the policy, the government encourages the institutions in vocational level developing students with strong knowledge background and abilities, skills to meet the needs of competitive labor market, the promotion of private vocational college personnel to enhance skills and expertise, and teaching efficiency, under the management of Vocational Colleges in the high changing environment in digital era. To increase effective management required

analysis of the factors affecting light. Three succeeded in achieving the goal of increasing the number of students in the vocational college career in private, vocation which colleges, at present, it might tend to decrease. And to find the ways of development and increase efficiency in the operation of private vocational college which needed to use and better processes for the progress of the Private Vocational College.

Keywords: Efficiency, organization of management, a private vocational college

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้และทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบและมีคุณธรรม จริยธรรม ในด้านการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพคนของประเทศ ได้ให้ความสำคัญในการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม โดยมีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ การขยายโอกาสในการเข้าถึงทางการศึกษาและการเรียนอย่างต่อเนื่องมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและมีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและส่งเสริมในการจัดการศึกษา เพื่อตอบสนองการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558)

จากนโยบายของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาในกลุ่มอาชีวศึกษาเพื่อเป็นแรงงานที่มีคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มแรงงานระดับกลาง ซึ่งในแต่ละปีจะมีผู้ประกอบการมีความต้องการแรงงานจำนวนมากขึ้นและมีแนวโน้มที่สูงขึ้น แต่ผู้ประกอบการให้บุตรหลานได้เรียนในสายสามัญมากกว่าสายอาชีวศึกษา เพราะหวังให้จบปริญญาตรี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) เป็นเหตุให้สัดส่วนของผู้เรียนสายสามัญสูงกว่าสายอาชีวศึกษา ความไม่สมดุลของคุณลักษณะของแรงงานกับความต้องการแรงงานของสถานประกอบการเป็นหนึ่งในปัญหาของแรงงานไทย และปัญหาด้านคุณภาพและการเรียนในสาขาวิชาวิชาชีพไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้ผู้จบสายอาชีวศึกษา ยังคงว่างงานเป็นจำนวนหนึ่ง และ ในระดับอาชีวศึกษายังไม่สามารถผลิตกำลังคนระดับกลางเพื่อรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและการพัฒนาประเทศ การสร้างนวัตกรรมและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การผลิตผู้เรียนที่ขาดเป้าหมายที่ชัดเจนเกี่ยวกับความต้องการ ขาดการเรียนที่เน้นปริมาณผู้เข้าเรียนและจบการศึกษา มากกว่าขีดความสามารถในด้านการปฏิบัติในดับเทคโนโลยี การเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาอยู่ในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ ไม่สามารถทันเทคโนโลยีที่ใช้ใน

อุตสาหกรรม ผู้สอนขาดประสบการณ์จริง และขาดทักษะและประสบการณ์ในอาชีพนั้น ๆ จำนวนครู และบุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอ การจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการศึกษาสายอาชีพยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (ทีดีอาร์ไอ)

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

แนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

เครื่องมือในการวัดความสำเร็จขององค์การส่วนหนึ่งมีการวัดมาจากผลกำไรที่ได้รับซึ่งสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับองค์การ อย่างไรก็ตามในการวัดผลการดำเนินงานขององค์การคงจะวัดจากผลกำไรอย่างเดียวนั้นคงไม่เหมาะสม ควรจะต้องมีการวัดผลจากการใช้ทรัพยากร (input) เปรียบเทียบกับผลผลิตที่ได้ (output) หรือผลิตภาพ (productivity) การจัดการจัดการองค์การที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Robinson, 2000) ที่กำหนดไว้นั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการจัดการที่ผ่านการคิด วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและหน้าที่การงานเพื่อการปฏิบัติงาน (Filippo, 1970) การกำหนดระเบียบที่สามารถช่วยเอื้ออำนวยให้สามารถปฏิบัติงาน (อภิวัฒน์ ปวรชพิสิษฐ์, 2557) การใช้ดุลยพินิจในการคิดและการตัดสินใจ การพิจารณาถึงผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้น การจัดการองค์การมีส่วนช่วยสนับสนุนวัตถุประสงค์ด้านอื่น ๆ ให้บรรลุเป้าหมายตามไปด้วย (Certo & Certo, 2009) การจัดการที่ดีจะช่วยลดค่าใช้จ่ายให้ต่ำสุด มีต้นทุนที่ถูก การจัดการที่ดีช่วยสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในยุคของการแข่งขันที่สูงขึ้น การจัดการองค์การที่มีประสิทธิภาพจะนำไปสู่ความก้าวหน้าขององค์การ

ประสิทธิภาพ คือความสามารถในการจัดการกับทรัพยากร (Certo, 2000) ที่มีอยู่ในเกิดประโยชน์สูงสุด โดยพิจารณาระหว่างปัจจัยนำเข้า (input) กับผลผลิตที่ได้รับออกมา (Output) (Herbert, 1960) เพื่อให้เกิดการบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ (Drucker, 1967) และสามารถสร้างความพึงพอใจและสร้างผลกำไรได้มากที่สุด (Millet, 1954)

การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนควรเป็นการมุ่งที่จะสร้างวิธีการและรูปแบบที่นำไปสู่ความสำเร็จในการสร้างผลผลิตที่ใช้ทรัพยากรน้อยและได้ผลผลิตที่คุ้มค่ามากที่สุด โดยเน้นความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานประกอบการที่ควรเข้ามามีบทบาทในการกำหนดความต้องการในการใช้แรงงาน ภาครัฐควรให้การสนับสนุนเกี่ยวกับทรัพยากรสำหรับการเรียนการสอนและสถาบันการศึกษาที่ควรสร้างหลักสูตรเพื่อช่วยให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสามารถตอบสนองกับสถานประกอบการ เป็นต้น และเพื่อแสดงถึงศักยภาพของการจัดการในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนนั้น ๆ การเพิ่มประสิทธิภาพให้บุคลากรนับเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาหรือทำการเปลี่ยนแปลงอันนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ภายใต้สถานการณ์ของสภาพแวดล้อมที่อาจส่งผลให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนมีข้อได้เปรียบและเสียเปรียบจากการดำเนินงานที่ได้รับผลกระทบจากสภาพเศรษฐกิจ การเมือง ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี ซึ่งจะมีผลต่อการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้ การเพิ่มประสิทธิภาพให้กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้มีความสามารถในการดำรงอยู่และแข่งขันได้ ก็จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้สามารถสร้างความได้เปรียบในการดำเนินงานและสร้างความเจริญเติบโตให้กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจกับปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ (Certo, 2000) ขอนำเสนอ ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างองค์กร การที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะมีประสิทธิภาพมากหรือน้อยส่วนหนึ่งมาจากลักษณะโครงสร้างขององค์กรที่ถูกต้องแบบให้เหมาะสม และมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ ได้แก่

1.1 ด้านนโยบายที่ครอบคลุมถึงการกำหนดวิสัยทัศน์ การมีพันธกิจที่ชัดเจน (วรารุช แยมชุตติ, 2560) วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรในระยะยาวและระยะสั้น การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน การจัดบรรยากาศที่ช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานสามารถสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ การกำหนดโครงสร้างของวิทยาลัยที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

1.2 ด้านการบริหารและการจัดการ การออกแบบโครงสร้างที่สอดคล้องกับแผนงานใหม่ ความซับซ้อนและมีความเป็นทางการ การรวมอำนาจและกระจายอำนาจ การจัดความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มงานตามสายการบังคับบัญชา การมอบหมายงาน การจัดสรรทรัพยากร การกำกับติดตาม การประเมินและการควบคุม

2. ด้านบุคคล คนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดขององค์การ มีบทบาทในการในการทำงานและขับเคลื่อนความก้าวหน้าขององค์กร เพื่อให้บรรลุกับเป้าหมาย บุคคลที่ผ่านการคัดสรร คัดเลือกตามคุณสมบัติที่องค์การต้องการในด้านความรู้ความสามารถ ตลอดจนทักษะต่าง ๆ เช่น การใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การมีทัศนคติที่ดี เพื่อบุคคลเหล่านี้จะช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้กับองค์การตามแผนนโยบายและเป้าหมายที่วางไว้

3. ด้านเทคโนโลยี นับว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในปัจจุบัน เพราะเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กรให้เกิดความรวดเร็ว ทันท่วงที และช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน ช่วยให้การดำเนินงานมีความผิดพลาดน้อย ดังนั้นองค์กรจึงจำเป็นต้องเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมจึงจะช่วยให้องค์กรมีความก้าวหน้าที่เพิ่มมากขึ้น

4. ด้านค่านิยม ความแตกต่างของเพศ อายุ เชื้อชาติ วัฒนธรรม ของบุคคล เมื่อมาอยู่ร่วมกันในองค์กร เพื่อทำงานร่วมกันโดยมีเป้าหมายเดียวกัน องค์กรจึงจำเป็นต้องมีการสร้างค่านิยมร่วมกัน

ด้านการสร้างแนวปฏิบัติ เพื่อให้สมาชิกทุกคนปฏิบัติเป็นแนวทางร่วมกัน ก็เป็นการสร้างค่านิยมขององค์กรร่วมกันได้ ในการพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร (สมัยศ นาวิการ, 2550) ก็จะสามารถดำเนินไปด้วยดี

กระบวนการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

การจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพจะทำให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ จากการรวบรวมและศึกษากระบวนการจัดการองค์กรที่มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้กำหนดไว้ สามารถสรุปออกได้เป็นหลักการ ดังนี้ (สุธี ขวัญเงิน, 2559)

1. การวางแผน (Planning) การวางแผนเปรียบเสมือนการเตรียมตัวให้สามารถปรับตัวและเผชิญกับสิ่งที่อาจเกิดขึ้น การวางแผนที่ดีจะช่วยลดการปฏิบัติแบบไร้ทิศทาง ลดความไม่แน่นอนและปัญหาที่ยาก ซับซ้อนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้น วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนควรจัดทำแผนโดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมภายในและการพิจารณาสภาพแวดล้อมจากภายนอกอันมีผลต่อการกำหนดแผนงานและความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมาย โดยยึดหลักการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. การจัดองค์กร (Organization) ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนควรมีการจัดระบบระเบียบของโครงสร้างองค์กรให้เอื้ออำนวยและมีความเหมาะสมต่อการมอบหมายงานและการทำกิจกรรมต่างๆของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด โดยมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย นโยบายและแผนงานอย่างชัดเจน เพื่อให้สมาชิกทราบและสามารถดำเนินการปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น

3. การจัดสรรคนเข้าทำงาน (Staffing) คนถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนในฐานะผู้ขับเคลื่อนให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายและแผนงาน การที่มีคนหรือบุคลากรที่มีคุณภาพทั้งความรู้ ความสามารถ ทักษะจะช่วยให้วิทยาลัยสามารถปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพส่งผลต่อคุณภาพและภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการจัดสรรคนหรือบุคลากรเข้าทำงานจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง การวางแผนที่ดี การสรรหาที่ดี การคัดเลือกที่ดี การฝึกอบรมและพัฒนาที่ถูกต้อง การวัดผลและประเมินที่เหมาะสม จะช่วยให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนมีความก้าวหน้าและเติบโตได้

4. การสั่งการ (Directing) ผู้บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนควรมีทักษะในการเป็นผู้นำ ผู้คิดริเริ่ม มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถวางแผนป้องกันในสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นได้ ควรมีความเข้าใจในพฤติกรรมของคนหรือบุคลากรที่ปฏิบัติงานและสามารถใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการให้เกิดความราบรื่นและมีประสิทธิภาพสูงสุด

5. การควบคุม (Controlling) การดำเนินกิจกรรมตามแผนเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนจำเป็นต้องมีการออกแบบการควบคุมที่ดีและเหมาะสมให้

สอดคล้องกับกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าการทำงานต่าง ๆ จะสำเร็จตามแผนที่ตั้งไว้และไม่หลงทิศทางและช่วยลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเมื่อพบว่ามียังสิ่งผิดพลาด ดังนั้นในขั้นของการควบคุมจะเกี่ยวข้องกับการวัดผลงาน การเปรียบเทียบผลงานกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการองค์การวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

การเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนที่มีศักยภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน ปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนจำเป็นต้องมีความสามารถในการจัดการองค์การที่ดี การศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการองค์การวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ขอนำเสนอ ดังนี้

1. ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายและแผนงานที่ต้องปฏิบัติให้ชัดเจน เมื่อเกิดความเข้าใจที่ชัดเจนแล้วยอมทำให้เกิดการผิดพลาดในการปฏิบัติงานที่น้อย สามารถทำให้ได้ปริมาณงานและคุณภาพของงานที่เป็นไปตามมาตรฐาน ไม่ต้องมาทำงานแก้ไขซึ่งเป็นการเสียเวลา

2. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานควรยึดหลักการรักษาระเบียบ วินัยในการปฏิบัติงาน ยึดถือเป็นข้อปฏิบัติร่วมกันในการช่วยให้การดำเนินงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนเป็นไปด้วยความราบรื่น และยังเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน

3. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานควรปฏิบัติงานให้ทันในเวลาที่กำหนด การจัดทำตารางการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงวันสิ้นสุดในการปฏิบัติงาน เป็นการช่วยให้รู้จักได้วางแผนในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

4. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานควรมีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการปฏิบัติงานที่ได้คุณภาพตามข้อกำหนดที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนต้องการและทำให้องค์การมั่นใจได้ว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนมีการผลิตผลงานที่ดีมีคุณภาพ

5. การให้รางวัลแก่ผู้ปฏิบัติงานดี การให้รางวัลกับผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานที่ดีเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานและเป็นยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นซึ่งส่งผลโดยตรงกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

บทสรุป

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) จะเห็นได้ว่ารัฐบาลมีนโยบายที่ต้องการพัฒนาคนไทยให้มีความเป็นอยู่ที่สมบูรณ์ขึ้น โดยมีความรู้ มีทักษะและความสามารถในการคิดสร้างสรรค์เพื่อนำไปประกอบอาชีพ ตลอดจนการมีคุณธรรมและจริยธรรม โดยอาศัยระบบการศึกษาและสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาคนและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการที่จะบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการในการบริหารและการจัดการที่ดีเพื่อช่วยผลักดันให้เกิดการเจริญก้าวหน้า พัฒนาและนำไปสู่การดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนเป็นรูปแบบองค์กรประเภทหนึ่งที่มีส่วนช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศในด้านการใช้ฝีมือแรงงาน โดยมีการจัดหลักสูตรที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับผู้เรียน และการบริหารจัดการที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีคุณภาพในการปฏิบัติงานตามความต้องการของผู้ประกอบการ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องมีการติดตาม มีการใช้ดุลยพินิจในการคิดวิเคราะห์ เพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และสิ่งอื่นที่อาจมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา โดยอาศัยกระบวนการทางการจัดการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบรรลุไปสู่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน แต่ในปัจจุบันพบว่าจำนวนผู้เรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน มีจำนวนลดลง ด้วยสาเหตุของปัจจัยหลายประการ เช่น ภาพลักษณ์ของการทะเลาะวิวาท ค่านิยมของผู้ปกครองที่อยากให้บุตรหลานได้รับปริญญาตรี การขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ เป็นต้น ดังนั้นผู้บริหาร บุคลากรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรเข้ามามีบทบาทและร่วมมือกันในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี มีหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้เรียนที่หลากหลาย และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้มากขึ้น ส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ด้วยการมีเครื่องมือที่เป็นสื่อสำหรับการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีการสร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการในการกำหนดคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถและทักษะที่ต้องการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและรู้สึกภาคภูมิใจในการเลือกเรียนสายอาชีพ

จึงเห็นได้ว่ากระบวนการจัดการมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพให้กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ในสภาวะการณ์ของสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- วรารุช แยมชุตติ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลการบริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 3(3) ตุลาคม 2560 – มกราคม 2561: 119
- สมยศ นาวิการ. (2550). การบริหาร. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). **ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (2552 - 2561)**. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุธี ขวัญเงิน. (2559). **หลักการจัดการ**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- อภิเมธีณ์ ปาร์ชพิสิษฐ์. (2557). **หลักการจัดการ**. กรุงเทพฯ: บริษัท ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- Certo, Samuel C. (2000). **Modern Management**. New York: Prentice - Hall.
- Certo, Samuel C. & Certo, Trevis S. (2009). **Modern Management: Concepts and Skills**. 11 ed. New Jersey: Prentice - Hall.
- Drucker, Peter F. (1967). **Organization and Management**. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press.
- Flippo, Edwin B. (1970). **Principle of Personnel Management**. New York: Mc Graw - Hall Inc.
- Herbert, Simon A. (1960). **Administrative behavior**. New York: McMillan company. Hills California: sage Publications, Inc.
- Kanngan, S. (2016). **Principle of Management**. Bangkok: Se-education. (In Thai)
- Millet, John D. (1954). **Management in the Public Service**. New York: McGraw Hill Book Company.
- Navekan, S. (2007). **Administration**. Faculty of Business and Account of Thammasat University. (In Thai)
- Office of the Education Council (2009). **The proposal of educational reform in the second decade (2009 - 2018)**. Bangkok: the Prix Wan graphic Co., Ltd. (In Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2015). **The Direction of Developing plan. The National Economic and Social 12 (2017 - 2021)**. Bangkok: office of The national economic and social development board. (In Thai)
- Prawaranpisit, A. (2014). **Principle of Management**. Triple - education Co., Ltd. (In Thai)
- Robinson, Richard B. (2000). **Strategic Management**, McGraw - Hill book Company.
- Yamchuti, V. (2017). *The Relations Between Management Factors and Effectiveness of Private Vocational Education Institution Management, under Vocational Education Commission Bangkok*. **Journal of Human and Social Sciences, Rajaprak University**, 3(3) October 2017 - January 2018: 119. (In Thai)